

PRYČ Z TOHO DOMU II.

Říkali, že to dělá, když si přihne k vínu, že vztekle vytrhává a zaráží zásuvky psacího stolu, jako by v těch účtech, smlouvách, pojistkách něco hledal, nějaký piják splínu, asi.

Jenže pak nechává všeho být, jak smyslů zbavený opouští byt a sedá do osmnáctky, která mu na Bílou Horu vyveze husí kůži a zježené vlasy.

A tam se v nich vítr víská, tak dlouho, až se zvědavé děti, ukazující na *to*, prstíkem propíchnou do zájmena *on*, než zas přijde k sobě, vkleče.

Říkali, že to dělá, když si přihne k vínu, ale jak si z té bitevní pláně šněruje pěšky domů, vypadá ta šavle, jíž vrhá na chodník, jako kus natráveného železného meče.